

Brev til Danmarks Bridgeforbunds ledelse

Holsted 30.04.2017

Hovedbestyrelsen (Nis Rasmussen, Ole Raulund, Anne Lauritsen, Nell Rindahl, Bo Ulrik Munch, Anna von Lowzow, Michael Fiorini) og
Ledelsen af sekretariatet (Charlotte Fuglsang)

Jeg skriver dette, hvor jeg lige er kommet hjem fra Repræsentantskabsmødet 2017 i Horsens. Jeg skriver, mens jeg stadig er fyldt med stærke følelser. Jeg er vred, skuffet, frustreret. Og forundret. Forundret over at bridgeforbundets ledelse under mødet i den grad svigtede et af deres vigtige organer, Breddeudvalget, som jeg er formand for, og som jeg også repræsenterede i Horsens.

Under punktet Eventuelt opfordrede jeg (udtrykkeligt i kraft af min funktion som formand for Breddeudvalget) alle distriktsrepræsentanterne til at gå i gang med at mobilisere de enkelte klubber til den kommende Organisationsdag. Jeg kunne mærke i salen, at der generelt var konsensus om, at det var et godt initiativ, og at alle ville hjælpe til som foreslået. Indtil Distrikt Nordjylland kom på banen.

Kurt Als troede ikke på, at klubberne i Nordjylland ville deltage i Organisationsdagen, og han ville heller ikke arbejde for at mobilisere hans klubber deroppe. Han mente, at klubberne ville sætte større pris på, at sådanne tiltag sker i deres nærområde, og at man hellere ville have en repræsentant fra BU til en "Nordjysk" organisationsdag, frem for at nordjyderne skulle deltage i en landsdækkende dag.

Jeg kiggede hen på jer for at indikere, at det var op til en af jer at tage dialogen med Kurt og fortælle ham, at I forventer at alle distrikter og tillidsrepræsentanter "trækker på samme hammel", når nu der er enighed mellem Breddeudvalg, Hovedbestyrelse og Direktøren om, at det er både rigtigt og vigtigt, at vi afholder Organisationsdagen. Formålet er som bekendt, at hele ledelsen i form af hovedbestyrelse, sekretariatet og alle udvalg vil være til stede og i øjenhøjde med klubrepræsentanterne.

Men der var ikke en eneste af jer, der fortrak en mine. I stedet for opbakning var der en larmende tavshed. En smertelig tavshed, faktisk.

Hidtil har jeg altid oplevet at få opbakning, både til det jeg gjorde, og måden jeg gjorde det på. Der har været både velvilje og opbakning til de efterhånden mange projekter, som jeg har været med til at sætte i søen i de 6-7 år, jeg har været med til at sætte mit præg på Breddeudvalget. Naturligvis har jeg begået fejl hen ad vejen og er kommet til at træde nogle mennesker lidt over tæerne og støde dem på manchetterne med min ligefremme og insisterende facon. Men jeg har altid forsøgt at tage ved lære af mine fejl, og jeg har ikke været bleg for at undskylde, når jeg har været galt afmarcheret.

Derfor sad jeg fuldstændig overrumplet og måtte registrere, at hele forbundets ledelse uden at fortrække en mine passivt hørte på, at en distriktsrepræsentant klart meldte ud, at han vil sabotere et fælles landsdækkende projekt som Organisationsdagen. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Samtidig sad jeg og genkaldte mig formand Nis Rasmussens ord om, at der fremover bl.a. skal være *fokus på bedre understøttelse af det frivillige arbejde*. Pludseligt klingede hans ord uendeligt hule og falske i mine ører.

Jeg har gennem årene lagt rigtig mange timer i mit arbejde som formand for BU, langt de fleste med stor glæde og fornøjelse, fordi jeg kunne se at det nyttede noget, og ikke mindst fordi jeg altid fik klare signaler om støtte fra baglandet.

Den oplevelse, jeg fik ved repræsentantskabsmødet, får mig imidlertid til at sætte spørgsmålstegn ved, om jeg stadig har ledelsens opbakning. Som formand for et af DBf's udvalg er det en absolut nødvendighed, at man har ledelsens accept og opbakning, og uden denne kan man ikke fungere.

Samtidigt vil jeg gerne påpege, at det er dybt frustrerende og ødelæggende for arbejdet i ethvert udvalg og organisation, hvis ledelsen siger ét, men gør noget andet gennem deres handlinger eller mangel på samme. Det handler vel dybest set om respekt og loyalitet. Og om tydeligt at vise, at man støtter den linje, som er aftalt, og som man har erklæret at være enig i, og som oven i købet udføres af en frivillig. Sætte handling bag ordene. Alt andet er utroværdigt.

Lang historie kort: De seneste måneder har jeg oplevet tiltagende frustrationer og tegn på manglende opbakning fra ledelsen. Formand, Nis Rasmussen er fuldt ud klar over dette, da jeg i telefonen har talt med ham om netop disse oplevelser.

Kulminationen kom, som beskrevet, med hændelsen under repræsentantskabsmødet. Hvis jeg fremadrettet skal kunne lægge de mange timer, meget arbejde, meget ildhu og ikke mindst meget sjæl i opgaven, har jeg behov for at få jeres klare og utvetydige opbakning, både i ord og handling.

Med venlig hilsen

Sus Vang